

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດທີ 26 ມິກສ 2019 (01-26-2020)

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທົນທຸກ?

ມີຫຍັງທີ່ຫຼາຍຄົນມ່ວນແຕ່ທ່ານບໍ່ສາມາດທົນໄດ້ ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຢ່າດ່ວນສລຸບວ່າຄວາມທຸກເປັນຜົນມາຈາກຄວາມບາບໃນຊີວິດຂອງທ່ານ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ກິລາຟຸດບອລ. ບາງຄົນໃນພວກເຮົານັບອາທິດ ນັບວັນຈົນຮະດູກິລາຟຸດບອລເລີ້ມຕົ້ນ. ວັນຢຸດມີແຕ່ລາຍການກິລາທັງສາຍວິທຍາລັຍແລະສາຍອາຊີບເຕັມໄປໝົດ. ພວກເຮົາກໍມັກເກມນີ້.

ມີຄົນອື່ນທ່າມກາງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສົນໃຈ . ເຫັນວ່າເປັນເຮືອງເຫຼືອທົນຫຼາຍສຳລັບເຮົາທີ່ຢູ່ນຳຄອບຄົວທີ່ຕິດຟຸດບອລ. ພໍຮອດວັນຢຸດພວກເຮົາຕ້ອງທົນຟັງການລົມກັນມີແຕ່ເຮືອງຟຸດບອລກັບຟຸດບອລຕລອດ. ແຕ່ “ການທົນທຸກ” ກໍແມ່ນຄວາມຜິດສ່ວນນຶ່ງຂອງເຮົາແທ້. ພວກເຮົາອາດໄປຫ້ອງອື່ນ ຫຼືປ່ຽນເຮືອງສິນທະນາກໍໄດ້ ແຕ່ພວກເຮົາທົນຟັງເພາະພວກເຮົາຮັກຄອບຄົວແລະໝູ່ເພື່ອນຂອງເຮົາ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ ບໍ່ແມ່ນຄວາມທົນທຸກທີ່ແທ້ຈິງ. ຄວາມທົນທຸກແທ້ຈິງບໍ່ໄດ້ກ່ຽວກັບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບສ່ວນບຸກຄົນ; ບໍ່ມີຜູ້ໃດເລືອກຜ່ານຜ່າຄວາມເຈັບປວດ, ການເຈັບຫົວ, ຫຼືເຫດຮ້າຍຕ່າງໆ. ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດ “ອອກຈາກຫ້ອງໄປໄດ້.”

ເໝືອນດັ່ງການແຕ່ງງານກັບຄົນທີ່ຢູ່ໃນຄອບຄົວຄົນຕິດຟຸດບອລ ແລະກໍສຳນຶກໄດ້ວ່າເປັນຄວາມຜິດຂອງນາງເອງ, ມີຫຼາຍຄົນກໍໄດ້ຮັບຄວາມເຈັບປວດ ແລະຜົນກະທົບໃນທຳນອງດຽວກັນ. ເຂົາເໝົາເອົາວ່າທີ່ເຂົາທົນທຸກກໍເພາະຄວາມບາບ ຫຼືຄວາມຜິດໃດນຶ່ງໃນຊີວິດເຂົາ. ພຣະທັມໂຢບ ຈະຊີ້ບອກໃຫ້ເຮົາເຫັນພາບຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ຄວາມບາບຂອງເຮົາມີບົດບາດຕໍ່ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຮົາຫຼືບໍ່.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ: (ເບິ່ງຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ໂຢບ 11:13-16.

¹³ໂຢບເອີຍ ຈົ່ງມີຈິດໃຈຖືກຕ້ອງແລະສແວງທາງພຣະເຈົ້າສາ ¹⁴ຈົ່ງກຳຈັດຄວາມຊົ່ວຊ້າທັງໝົດ ແລະຄວາມຜິດອອກຈາກເຮືອນຂອງເຈົ້າ ¹⁵ແລ້ວເຈົ້າກໍກ້າເງິຍໜ້າຂຶ້ນໂດຍປາສຈາກຄວາມອັບອາຍ ເຈົ້າຈະຍືນຢູ່ໄດ້ຢ່າງພົ້ນຄົງ ໂດຍປາສຈາກຄວາມຍ້ານກົວອີກ ¹⁶ແລ້ວຄວາມທຸກລຳບາກກໍຈະຫາຍຈາກຄວາມຊົງຈຳຂອງເຈົ້າຈົນໝົດ ເໝືອນດັ່ງນ້ຳຖ້ວມທີ່ບົກລົງ ແລະ ບໍ່ມີໃຜຈິດຈຳມັນອີກຈັກເທື່ອ.

ພວກເຮົາຄຸ້ນເຄີຍກັບຄຳເວົ້າດັ່ງ: “ສິ່ງທີ່ວຽນໄປກໍຈະວຽນມາ” ແລະ “ຄືກັບຊາຕາກັມວຽນມາສນອງລາວ.” ຖ້ອຍຄຳນີ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມສົມມຸດຊຶ່ງຄວາມທຸກລຳບາກແມ່ນຜົນກັມ ໂດຍຕົງຈາກການກະທຳຜິດ. ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະຄຳພີສອນວ່າ “ເພາະວ່າຜູ້ໃດຫວ່ານສິ່ງໃດລົງ ກໍຈະເກັບກ່ຽວສິ່ງນັ້ນ”(ຄາລາເຕັງ6:7ຂ). ແຕ່ສິ່ງນີ້ບໍ່ແມ່ນຊາຕາກັມ. ຢິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ບົດນີ້ ບໍ່ໄດ້ແນະນຳວ່າຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຮົາທັງໝົດບໍ່ແມ່ນຜົນມາຈາກຄວາມບາບຂອງເຮົາ.

ຄວາມເຫັນທີ່ວ່າ ທ່ານໄດ້ສິ່ງທີ່ທ່ານສົມຄວນໄດ້ຮັບກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່. ຊຶ່ງກໍປາກົດໃນພຣະທັມໂຢບ, ຊຶ່ງເປັນພຣະທັມເກົ່າແກ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີເດີມ. ຄວາມຈິງ, ເມື່ອເຮົາອ່ານຕລອດພຣະທັມໂຢບ, ພວກເຮົາກໍຈະພົບຄວາມຄິດເຫັນນີ້ເປັນປະຈຳ. ພຣະທັມນີ້ມີຈຸດສູນກາງຢູ່ທີ່ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງໂຢບຫຼາຍຢ່າງ, ແຕ່ມີຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຕັ້ງແຕ່ຂໍ້ແລກແລ້ວວ່າ ສິ່ງທີ່ໂຢບປະສົບນັ້ນບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມບາບຂອງລາວເລີຍ. “ໃນປະເທດ ອູເຊ ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ໂຢບ ເປັນຄົນສັດຊື່ແລະຂາບໄຫວ້ພຣະເຈົ້າ ລາວເປັນຄົນດີບໍ່ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ” (ໂຢບ1:1).

ຕອນທີ່ຍາວກວ່າໝູ່ຂອງປຶ້ມມີສູນກາງທີ່ການສົນທະນາອະຫວ່າງໂຢບແລະເພື່ອນຂອງລາວສາມຄົນ. ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈເຮືອງລາວຊຶ່ງໂຢບເປັນຄົນສົນທັມ ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະຄິດງ່າຍໆວ່າຄຳແນະນຳທີ່ໂຢບໄດ້ຈາກເພື່ອນຂອງລາວເປັນຄຳແນະນຳທີ່ດີທີ່ສຸດ. ແຕ່ເພື່ອນຂອງໂຢບມັກໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ໂງ່ເຂົາເພື່ອໃຫ້ໂຢບປະຕິບັດຕາມ.

ໃນ ໂຢບບົດ11, ເພື່ອນຜູ້ນຶ່ງຊື່ ໂສພາ ພະຍາຍາມແນະນຳໃຫ້ໂຢບສາລະພາບກັບໃຈວ່າ: “ໂຢບເອີຍ ຈົ່ງມີຈິດໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະສແວງຫາພຣະເຈົ້າສາ” (ຂໍ້13).

ທ່ານມີປະຕິກິຣິຍາຢ່າງໃດຕໍ່ຄຳແນະນຳທີ່ບໍ່ດີຈາກເພື່ອນຂອງໂຢບ?

ເບິ່ງຜິວເຜີນແລ້ວ, ຄຳເຫຼົ່ານີ້ກໍຄືວ່າເປັນປັນຍາແທ້. ແທ້ຈິງແລ້ວ ການສຳນຶກຜິດແລະການໄຫວ້ອນແມ່ນສິ່ງສຳຄັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມໃນກໍລະນີນີ້, ໂສພາໄດ້ຊຸຊີໃຫ້ໂຢບສຳນຶກຜິດ ແລະຂໍອະພິຍໂທດຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຄວາມທຸກລຳບາກໄດ້ຮັບການບັນເທົາ. ຢ່າງໜ້ອຍເຮົາເຫັນສອງບັນຫາໃນຄຳແນະນຳນີ້:

- **ໂຢບບໍ່ໄດ້ເຮັດຫຼັງຜິດ.** ຄວາມເຈັບປວດທີ່ໂຢບທົນທຸກບໍ່ແມ່ນຜົນກັມຈາກຄວາມບາບ. ລາວບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍ. ໂຢບບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສາລະພາບບາບ. ໄປຫາພຣະເຈົ້າບອກຄວາມບາບທີ່ເສກສັນປັ້ນແຕ່ງຂຶ້ນເປັນເຮືອງໂງ່. ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກໃຈເຮົາແລ້ວ, ແລະການຂໍໂທດໃນສິ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດບໍ່ເປັນການໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າເລີຍ(ຕົວະ).
- **ໂຢບບໍ່ອາດຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້.** ຊາຕານໄດ້ກ່າວກັບພຣະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຕົ້ນແລ້ວວ່າຖ້າໂຢບເປັນທຸກລຳບາກ, ລາວກໍຈະດ່າພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຫຼັງຈາກທີ່ສັດລ້ຽງ, ຂ້ອຍໃຊ້, ແລະແມ້ກະທັ້ງລູກຂອງລາວສູນເສັ້ງໄປຫຼືຖືກຂ້າ, ແຕ່ “ໂຢບກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດບາບໂດຍກ່າວໂທດພຣະເຈົ້າແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ” (ໂຢບ1:22). ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອລາວມາຫາພຣະເຈົ້າຄັ້ງທີສອງ, ຊາຕານພະຍາຍາມອີກວ່າ, “ມະນຸດຍ່ອມສລະທຸກສິ່ງເພື່ອໃຫ້ຊີວິດຄົງຢູ່” (ໂຢບ2:4ຂ). ຊາຕານພະຍາຍາມຊັກຊວນໂຢບໃຫ້ເຊື່ອວ່າທີ່ໂຢບຕິດຕາມພຣະເຈົ້າກໍຍ້ອນວ່າພຣະເຈົ້າປົກປັກຮັກສາຊີວິດໂຢບເທົ່ານັ້ນ. ໂຢບອາດຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ປີ້ນປົວໜັງຂອງລາວກໍເປັນໄດ້. ແຕ່ແລ້ວ ໂຢບ “ກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຂໍ້ສເນີ” ໃຫ້ສາລະພາບໂດຍບໍ່ຈຳເປັນເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນ.

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນໃນມື້ນີ້, ໂຢບເຂົ້າໃຈແລ້ວວ່າສິ່ງທີ່ລາວກຳລັງປະເຊີນຢູ່ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນການກະທຳຂອງລາວຈັກຢ່າງ, ແລະລາວກໍຕຽມພ້ອມທີ່ຈະນະມັສການພຣະເຈົ້າໄປພ້ອມກັບຄວາມເຈັບປວດຂອງລາວ. ລາວຮູ້ຈັກສິ່ງນີ້ດີຢ່າງຍິ່ງ ດັ່ງໃນສອງສາມຕອນຕໍ່ໄປ, ໂຢບຕອບຄຳແນະນຳຈາກເພື່ອນອງລາວໂດຍກ່າວວ່າ, “ເຖິງວ່າພຣະອົງຂ້າຂ້າພຣະອົງເສັ້ງ ຂ້າພຣະອົງກໍຍັງຈະຫວັງໃນພຣະອົງ” (ໂຢບ13:15ກ).

2. ໂຢບ 23:8-12.

⁸ຂ້ອຍໄດ້ໄປຄົ້ນຫາທາງທິດຕາເວັນອອກແຕ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ຢູ່ທີ່ນັ້ນເລີຍ ເມື່ອຂ້ອຍໄປຄົ້ນຫາທາງທິດຕາເວັນຕົກ ຂ້ອຍກໍບໍ່ໄດ້ພົບພຣະອົງເຈົ້າ ⁹ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດວຽກທັງທາງທິດໃຕ້ແລະທິດເໜືອ ແຕ່ຂ້ອຍກໍຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນພຣະອົງເຊັ່ນກັນດ້ວຍ ¹⁰ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຍັງຮູ້ທຸກບາດຢ່າງທີ່ຂ້ອຍກ່າວໄປ ພຣະອົງຈະພົບວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮິສຸດ ຖ້າພຣະອົງທາກທິດສອບເບິ່ງຂ້ອຍ ¹¹ຂ້ອຍເຮັດຕາມທາງທີ່ພຣະອົງເລືອກດ້ວຍຄວາມຈິງຮັກພັກດີ ແລະບໍ່ມີທ່າທີ່ຫັນເຫໄປມາຕາມທາງໃດໆອີກ ¹²ຂ້ອຍເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງມາເລື້ອຍໆ ຂ້ອຍເຮັດຕາມພຣະປະສົງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຕາມຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ.

ມີຄຸນຄວາມດີຫຼັງທີ່ຈະອອກມາຈາກຄວາມທຸກລຳບາກຂອງໂຢບ? ໂຢບໄດ້ໃຫ້ບົດຮຽນທີ່ສຳຄັນແກ່ເຮົາໃນບົດນີ້. ລາວເຂົ້າໃຈດີວ່າຄວາມທຸກຂອງລາວບໍ່ແມ່ນຜົນກັມຈາກບາບຂອງລາວ ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງຢາກໄປຄົ້ນຫາເຫດຜົນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງສິ່ງນີ້ ນຳພຣະເຈົ້າ.

ໂຢບຢາກຮູ້ວ່າລາວຈະພົບພຣະເຈົ້າຢູ່ບ່ອນໃດ. “ຂ້ອຍຢາກຮູ້ເດວ່າຂ້ອຍຈະພົບພຣະອົງໄດ້ຢູ່ໃສ? ແລະຂ້ອຍຈະໄປພົບພຣະອົງຢູ່ທີ່ນັ້ນ” (ໂຢບ 23:3). ລາວບໍ່ໄດ້ພົບພຣະເຈົ້າ, ຫ່າງທີ່ລາວກໍຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຄືຈັ່ງວ່າບໍ່ຢູ່, ແຕ່ພຣະອົງກໍເປັນຫ່ວງເປັນໂຍນຳໂຢບ. “ແຕ່ພຣະເຈົ້າກໍຍັງຮູ້ທຸກບາດຍ່າງທີ່ຂ້ອຍກ້າວໄປ ພຣະອົງຈະພົບວ່າຂ້ອຍບໍ່ຮິສຸດ ຖ້າພຣະອົງຫາກທົດສອບເບິ່ງຂ້ອຍ” (ຂໍ້10).

ແລ້ວໂຢບກໍໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າກຳລັງພາລາວໄປຕາມທາງຫຼໍ່ຫຼອມລາວໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ. ເວລາພຣະອົງທົດລອງເບິ່ງຂ້ອຍ, ຂ້ອຍກໍຈະຖືກຫຼໍ່ຫຼອມອອກມາເໝືອນຄຳບໍ່ຮິສຸດ (ຂໍ້10). ໂຢບອາດບໍ່ໄດ້ເຫັນຫຼືບໍ່ໄດ້ຍິນຈາກພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ລາວກໍຮູ້ແກ່ໃຈເຖິງພາຣະກິດການຫຼໍ່ຫຼອມຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດລາວ. ແທນທີ່ຈະຈື່ມວ່າພຣະເຈົ້າ, ປະຖິ້ມພຣະເຈົ້າ, ຫຼືເຮັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງເພື່ອນລາວ, ລາວກັບຍືນຢັດຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ລາວຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ.

ຄວາມທຸກລຳບາກໄດ້ຫຼໍ່ຫຼອມຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?

ເປັນໄປໄດ້ຢ່າງໃດໂຢບຈຶ່ງເຊື່ອຢ່າງແຂງແກ່ນ, ຊັດແຈ້ງວ່າລາວໄດ້ປະສົບມາທຸກຢ່າງແລ້ວບໍ່? ຄຳຕອບງ່າຍໆ. ລາວຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ. ລາວດຳລົງຊີວິດຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະຖືວິນັຍຢ່າງເຄັ່ງຄັດເພື່ອຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໂດຍການອະທິຖານ ແລະດຳລົງຊີວິດໃນການເຊື່ອຟັງພຣະທັມພຣະເຈົ້າ. “ຂ້ອຍເຮັດຕາມພຣະປະສົງບໍ່ແມ່ນຕາມຈິດໃຈຂອງຂ້ອຍ” (ຂໍ້12). ໂຢບຕຽມພ້ອມຮັບມືທຸກສະຖານການ ເພາະວ່າລາວມີຄວາມສັມພັນໃກ້ຊິດສນິດສນິມກັບພຣະເຈົ້າ.

ເວລາໃດເຮົາຜ່ານຜ່າຄວາມທຸກລຳບາກແລະເຮົາບໍ່ສາມາດບິ່ງບອກສາເຫດຄວາມບາບໃດນຶ່ງໄດ້, ພວກເຮົາຄວນຝຶກຄວາມຄິດຂອງເຮົາໃຫ້ຄິດຢ່າງທີ່ໂຢບຄິດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ທີ່ຈະອ້າແຂນຮັບເອົາຄວາມທຸກລຳບາກເໝືອນດັ່ງທາງທີ່ພຣະເຈົ້າຫຼໍ່ຫຼອມແລະເສີມສ້າງເຮົາ. ມັນອາດເປັນການທ້າທາຍ ຫຼືສູ້ຊົນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເພື່ອຈັດຕຽມເຮົາສູ່ບາງສິ່ງທີ່ພຣະອົງຢາກກະທຳຜ່ານເຮົາໃນພາຍພາກໜ້າ.

3. ໂຢຮັນ 9:1-3.

¹ເມື່ອພຣະເຢຊູກຳລັງສະເດັດໄປຊົງເຫັນຊາຍຜູ້ນຶ່ງຕາບອດແຕ່ກຳເນີດ. ²ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ລາວຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ.”³ພຣະເຢຊູຊົງຕອບວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄດ້ເຮັດບາບ ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດໃນຕົວຂອງຄົນນີ້.”

ພຣະເຢຊູໄດ້ພົບຊາຍຕາບອດ, ແຕ່ພວກສາວິກພາກັນສິນທະນາດ້ານຫຼັກຄຳສອນ. ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ສິນທະນາວ່າເຂົາສາມາດຊ່ອຍຊາຍຜູ້ນີ້ຢ່າງໃດ; ຈຸດເລັ່ງຂອງເຂົາແນໃສ່ສາເຫດຂອງການບອດ. ພວກສາວິກຖືກດຶງເຂົ້າໄປສູ່ຄວາມຄິດເຫັນທີ່ຜິດທີ່ສະແດງອອກໂດຍເພື່ອນຂອງໂຢບສາມຄົນ: ຄວາມບາບແມ່ນຕົ້ນເຫດການບອດຂອງຊາຍຜູ້ນີ້. ຕາມແນວຄວາມຄິດຂອງເຂົາແລ້ວ, ເງື່ອນໄຂດຽວແມ່ນໃຜເຮັດບາບ. “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ລາວຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ” (ຂໍ້2).

ພຣະເຢຊູຈຶ່ງແກ້ຫຼັກຄຳສອນຂອງເຂົາທັນທີໂດຍເຮັດໃຫ້ເຂົາຊາບຄຳຕອບວ່າບໍ່ແມ່ນໃຜ. “ບໍ່ແມ່ນຄົນນີ້ຫຼືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນໄດ້ເຮັດບາບ” (ຂໍ້3). ຊາຍຄົນນັ້ນຕາບອດຍ້ອນພຣະເຈົ້າຢາກກະທຳບາງສິ່ງບາງຢ່າງຜ່ານການບອດນັ້ນ. ພຣະເຢຊູຕອບວ່າ, “ແຕ່ເກີດມາເພື່ອໃຫ້ພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດໃນຕົວຂອງຄົນນີ້” (ຂໍ້3). ຢ່າພາດຄວາມສຳຄັນຂອງສິ່ງນີ້: ພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ຄົນຜູ້ນີ້ເກີດມາເປັນຄົນພິການຕາບອດ; ພຣະອົງໄດ້ວາງແຜນທຳການອັດສະຈັນຜ່ານ

ຊາຍຜູ້ນີ້ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນລາວເກີດມາພັນ!

ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະເຢຊູອາດເປັນການຍາກທີ່ຈະໄດ້ຍິນ ຖ້າພວກເຮົາຄິດວ່າຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າມີຕໍ່ເຮົານັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າພຣະອົງຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາທົນທຸກລຳບາກ. ແຕ່ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເລິກໄປກວ່າພຽງແຕ່ ເຮັດໃຫ້ເຮົາສະດວກສະບາຍເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຈະເບິ່ງໃນລາຍລະອຽດຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຄວາມຈິງນີ້ໃນບົດທີ່ເຈັດຂອງ ບົດຮຽນນີ້, ແຕ່ມັນຊ່ອຍໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຮົາຈາກມຸມມອງຂອງພຣະອົງ. *“16 ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທັ້ຖອຍ ເຖິງແມ່ນວ່າກາຍພາຍນອກຂອງເຮົາກຳລັງຊຸດໂຊມໄປ ແຕ່ໃຈພາຍໃນນັ້ນກໍຍັງຈະ ເຮັດຂຶ້ນໃໝ່ທຸກໆວັນ. 17 ເຫດວ່າ ການທຸກລຳບາກອັນເບົາບາງທີ່ມີຢູ່ຊົ່ວຂນະນຶ່ງນັ້ນ ກໍກຳລັງຈັດໃຫ້ເຮົາມີສ່ຽງຮາສີ ຢ່າງຖາວອນຫຼາຍ ຫາທີ່ປຽບບໍ່ໄດ້” (2 ໂກຣິນ ໂທ4:16-17).*

ເວລາໃດທ່ານໄດ້ເຫັນສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າໃນທ່າມກາງຄວາມທຸກລຳບາກ?

ພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງໃນຊາຍຜູ້ນີ້ໂດຍຜ່ານພຣະຣາຊກິດການອັດສະຈັນທາງການປົນປົວຂອງພຣະ ເຢຊູ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກຜູ້ນຳສາສນາບາງຄົນບໍ່ຍອມເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູໄດ້ປົນປົວລາວກໍຕາມ, ການອັດສະຈັນກໍໄດ້ນຳ ກຽດມາສູ່ພຣະເຈົ້າຢູ່ດີ. ສ່ຽງຮາສີຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດແຈ້ງໃນສະພາບການຂອງທ່ານ, ບໍ່ວ່າຈະເຫັນທັນຕາ ຫຼືບໍ່ໄດ້ ສຳຜັດເປັນເວລາຫຼາຍປີກໍຕາມ. ພວກເຮົາບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຢ່າງເຕັມສ່ວນຈັກເທື່ອວ່າ ເຫດໃດຫຼືເປັນຫຍັງ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໃຊ້ ສະຖານການຂອງເຮົາ, ແຕ່ພວກເຮົາວາງໃຈໃນພຣະທັດອັນຊົງຮັກຂອງພຣະອົງສເມີ.

ກຸ່ມເຮົາຈະຊ່ອຍກັນຢ່າງໃດໃນເມື່ອຄວາມທຸກລຳບາກເກີດຂຶ້ນ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະດຳລົງຊີວິດຕາມບົດຮຽນນີ້ຢ່າງໃດ? ຈົ່ງພິຈາລະນາການນຳໃຊ້ຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ຈົ່ງສາຣະພາບ.** ຄວາມທຸກລຳບາກທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນຜົນກັມຂອງຄວາມບາບ, ແຕ່ຄວາມບາບສາມາດນຳສູ່ຄວາມ ທຸກລຳບາກ. ທູນຂໍພຣະເຈົ້າເປີດເຜີຍຄວາມບາບໃນຊີວິດທ່ານ. ຈົ່ງສາຣະພາບບາບນັ້ນ ແລະ ຂອບຄຸນສຳລັບ ພຣະຄຸນ ແລະການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະອົງ.
- **ຈົ່ງຖວາຍກຽດ.** ຈົ່ງທູນຂໍພຣະເຈົ້າສຳແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະອົງເສີມແຮງທ່ານຢ່າງໃດໃນເວລາທ່ານທົນທຸກລຳບາກ. ໃນເວລາຈັດການກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຈົ່ງສແວງຫາຊ່ອງທາງຖວາຍກຽດແດ່ພຣະຄຣິດ.
- **ຈົ່ງປຸກຄວາມກ້າຫານ.** ປະສົບການຄວາມທຸກລຳບາກຂອງແຕ່ລະຄົນແຕກຕ່າງກັນ, ຈົ່ງເລົ່າສູ່ໃຜຜູ້ນຶ່ງຟັງວ່າພຣະ ເຈົ້າຊ່ອຍທ່ານຢ່າງໃດ, ໃຫ້ເຫື່ອແຮງທ່ານ, ແລະນຳກຽດມາສູ່ພຣະອົງເອງຢ່າງໃດ ໃນຍາມຂັດສົນ ຫຼື ຍາມທຸກລຳ ບາກ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນມີຄວາມຄິດຕ່າງກັນໃນຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ຈຳເປັນ ແລະບາງທີມີລະດັບຕ່າງກັນ. ແຕ່ເປັນການດີ ທີ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາມີພຣະບິດາແຫ່ງສະໄຫວ ຜູ້ຊົ່ງບໍ່ຕົກຕລົງດ້ວຍຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຮົາ ແລະ ທຳງານຕາງເຮົາແມ້ກະ ທັ້ງຜ່ານຜ່າແທນເຮົາ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI